

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

LS 2015/16, každé druhé pondělí v místnosti 131 od 19:15 (není-li uvedeno jinak)

22. 2. **Il villaggio di cartone** (Vesnice z kartonu), režie E. Olmi, Itálie, 2011 (87 min.) – **začátek ve 20:00**
Po odsvěcení kostela začíná starý kněz ztrácet smysl života. Jedné noci se však do prázdné budovy schovají vystrašení uprchlíci. Kněz je tak postaven před situaci, ve které se musí rozhodnout, jak bude chápat své křesťanské poslání ve vztahu ke státní moci.
7. 3. **Wise Blood**, režie John Huston, USA, 1979 (108 min.)
Počátek 50. let. Do svého domova v Georgii se vrací Hazel Motes. Za sebou má válku a puritánskou výchovu svého otce, sektářského kazatele. Raněn náboji i fanatismem se rozhodne skoncovat s náboženstvím, jež stále přežívá v okolí jeho rodiště. Zakládá „Církev Pravdy bez Krista“.
21. 3. **Kāle and Kāle** (Kale a Kale), režie Stephanie Spray, Nepál, 2007 (50 min.)
Autorský dokumentární snímek Kāle and Kāle sleduje vztah strýce a synovce z nepálské kasty gaine, které spojuje stejné jméno i povolání potulných muzikantů.
- DOKUMENT**
So Heddan, So Hoddan (Jak zde, jak jinde), A. Monteiro a K.P. Jayasankar, Indie, 2011 (52 min.)
Dokument o roli sufijské poezie v každodenních životech hudebníků z kmene pastýřů.
4. 4. **The Devil Rides Out**, režie Terence Fisher, Velká Británie, 1968 (95 min.)
Začínají 30. léta a jižní Anglii ovládá černá magie. Duc de Richleau (Christopher Lee) se svým pomocníkem zjišťují, že syn jejich přítele se stal zasvěcencem ďáblova kultu, a snaží se ho zachránit – což ovšem není snadné.
- RELIGIÓZNO**
18. 4. **Mnich**, režie Maw Naing Aung, Barma/Česká republika, 2014 (93 min.)
Mladý mnich Zawana žije v malém vesnickém klášteře v Barmě. Každý den je rozpolcen mezi disciplínou a vzruchem okolního světa. Když představený kláštera onemocní, hrozí zánik celé komunity. Zawana řeší dilema: zůstat věrný mnišství, nebo odjet do města k dívce, s níž si dopisuje?
- DOKUMENT**
2. 5. **Corpo Celeste**, režie Alice Rohrwacher, Itálie, 2011 (100 min.)
Třináctiletá Marta se přestěhuje ze Švýcarska do jižní Itálie a matka ji zapíše na kurz přípravy na biřmování. Její dětská zvědavost je však s formálním prostředím italského katolictví nekompatibilní. Marta se ale nevzdává a snaží se svou spirituální cestu hledat vlastními prostředky.
23. 5. **Guelwaar**, režie Ousmane Sembene, Senegal, 1992 (115 min.) – **začátek již v 19:00**
Po smrti politického aktivisty vzplanou hádky: mrtvé tělo není k nalezení. A co hůř, tento křesťanský řečník byl kvůli byrokratické chybě možná pohřben na muslimském hřbitově. Režisér používá detektivní zápletku jako nástroj ke zkoumání politických a ekonomických problémů.
- JINÉ SVĚTY**
6. 6. **Ajami**, režie Skandar Kopti a Jaron Šani, Israel, 2009 (124 min.) – **začátek již v 18:30**
Realitická sonda do života obyvatel Adžami, chudé čtvrti Tel Avivu–Jaffy, v níž vedle sebe žijí muslimové, arabští křesťané a židé. Film mapuje provázanost omylů, předsudků a bezdůvodné nenávisti, jimiž si lidé v Adžami navzdory svým dobře míněným motivacím ničí své životy.
- JINÉ SVĚTY**
20. 6. **The Sunchaser** (Jít za sluncem), režie Michael Cimino, USA, 1996 (122 min.) – **začátek již v 18:30**
Losangelský lékař má vyšetřit mladého vraha z kmene Navahů, který trpí nevléčitelnou nemocí. Ten ovšem bohatého lékaře unese a spolu se vydají na cestu krajinou Spojených států s cílem dorazit k bájně hoře Naatsis'áán.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

22. 2., místnost 131 – začátek až ve 20:00

Il villaggio di cartone (Vesnice z kartonu)

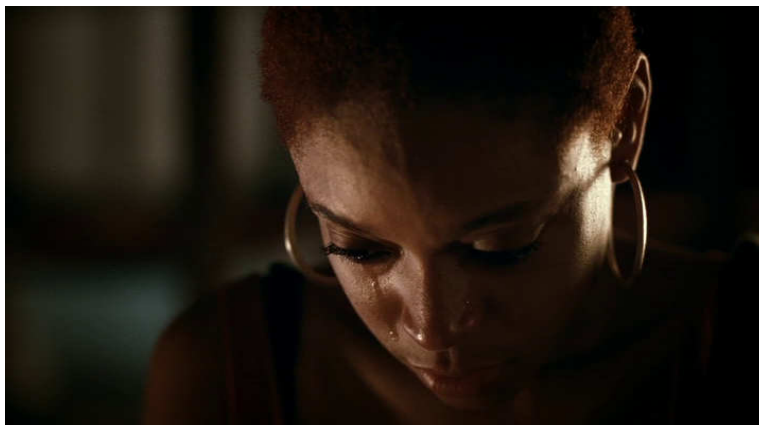
Režie Ermanno Olmi, Itálie, 2011, 87 min.

Po odsvěcení kostela začíná starý kněz ztrácet smysl života. Jedné noci se však do prázdné budovy schovají vystrašení uprchlíci. Kněz je tak postaven před situaci, ve které se musí rozhodnout, jak bude chápat své křesťanské poslání ve vztahu ke státní moci.

Tři témata se proplétají v celé režisérově tvorbě: humanismus, katolictví a zájem o ty, kteří jsou hlavním proudem dějin zapomenuti. Filmy však velmi volně strukturuje a používá až hravý střih, což vytváří důležitý protipól k melodramatickému ději.

Tento film je formálně obzvlášť zajímavý, protože se odehrává jen v prostoru kostela. Cokoli zvenčí je zprostředkováno pouze zvukovou stopou, velmi často bez jasněho vysvětlení. Divák je tak vtažen do klaustrofobní, úzkostlivé nálady uprchlíků. Stejně jako kněz.

Film se promítá v rámci festivalu **Tváře migrace**.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

7. 3., 19:15, místnost 131

Wise Blood

Režie John Huston, USA, 1979, 108 min.

Počátek 50. let. Do svého domova v Georgii se vrací Hazel Motes. Za sebou má válku a puritánskou výchovu svého otce, sektářského kazatele. Raněn náboji i fanatismem se rozhodne skoncovat s náboženstvím, které stále přežívá v okolí jeho rodiště. Zakládá „Církev Pravdy bez Krista“.

Slavný režisér John Huston natočil temnou grotesku o vlivu prostředí, v němž jedinec vyrůstá a utváří se. Hazel bojuje se svou zakotveností – svou cestu začíná u zničeného rodného domu a hrobu rodičů, pokračuje výběrem auta, které mu má suplovat pojízdný domov. Přespává výhradně v pronajatých bytech, které neuroticky opouští.

Souboj se společenským tlakem ale prohrává: proti sektářství svého otce staví kacířskou církev. Místo učedníků se na něj lepší blázni, místo apoštolů mediální podvodníci. V jižanských maloměstech, kde je náboženství pouliční podívanou, není možná ani stará dobrá hereze. Cynický kacíř Hazel je proti své vůli proměňován v pravověrného kazatele...

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

21. 3., 19:15, místnost 131

DOKUMENT

Kāle and Kāle (Kale a Kale)

Režie Stephanie Spray, Nepál, 2007, 50 min.

So Heddan, So Hoddan (Jak zde, jak jinde)

Režie Anjali Monteiro a K.P. Jayasankar, Indie, 2011, 52 min.

Autorský dokumentární snímek **Kāle and Kāle** sleduje vztah strýce a synovce z nepálské kasty gaine. Spojuje je stejné jméno i povolání potulných muzikantů. Film se neřídí pravidly popisné televizní publicistiky, naopak se přizpůsobuje mírnému plynutí času a pokorně se podřizuje rytmu situací. Péče o zvířata, ruční práce, kouření cigaret, rybaření, léčebné rituály, zpěv pod okny domů.

To vše tvoří volný narativ, který nesklouzává k lyrickému kýči ani vypjaté fascinaci exotikou. Stephanie Spray začala v Nepálu na sklonku 90. let studovat místní jazyky, náboženství a hudbu. Zaměřovala se především na potulné umění (Dhulna Jāne) hudebníků z komunity Gandharba. Její styl přináší originální vhled nejen do života protagonistů, ale i do možností antropologického dokumentárního filmu.

Tématem dokumentu **So Heddan, So Hoddan** je role sufijské poezie v každodenních životech hudebníků z kmene pastýřů. Tvůrci se snažili světonázory lidí, kterými se film zabývá, přetvořit do filmové řeči. Záběry tak zdůrazňují aspekty, jako nahodilost a pomíjivost, a upozadují lid-

skou aktivitu, která by mohla svádět k mylné představě, že lidé vládnou světu.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

4. 4., 19:15, místnost 131

RELIBĚČKO

The Devil Rides Out

Režie Terence Fisher, Velká Británie, 1968, 95 min.

Začínají 30. léta a jižní Anglii ovládá černá magie. Duc de Richleau (Christopher Lee) se svým pomocníkem pátrají po příčinách podivného chování syna jejich přítele. Celý dům totiž pomaloval podivnými symboly a pentagramy. Zjišťují, že se stal zasvěcencem ďáblova kultu. Zachraňují tedy jeho i dalšího mladého přívržence. Během záchrany ale naruší okultní slavnost, během níž se zjevil samotný Bafomet. Vůdce sekty je jim v patách...

Snímek byl promítán až čtyři roky po svém vzniku. Cenzura se totiž obávala příliš explicitně zobrazeného satanismu. Přesto sklidil veskrze nadšená hodnocení a Christopher Lee (zaznamenaný v Guinnessově knize rekordů jako nejobsazovanější herec) jej později uváděl jako svůj nejoblíbenější a toužil po remaku s moderními triky.

Režisér Terence Fisher využívá expresionistické vyjadřovací prostředky – výrazné interiéry, kontrasty světla a stínu a vypjaté herecké výkony. Hororovým žánrem tematizuje iluzi moderní mody: ve vzdělané a racionální společnosti přece nemůže být místo pro sekty, ďábla a podobné „pověry“! Nepřiznané se ale začíná prolomovat na Saliburské pláňě...

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

18. 4., 19:15, místnost 131

DOKUMENT

Mnich

Režie Maw Naing Aung, Barma/Česká republika, 2014, 93 min.

Mladý mnich Zawana žije v malém vesnickém klášteře v Barmě. Každý den je rozpolcen mezi disciplínou a vzruchem okolního světa (ať už dívkami nebo iPodem). Když představený kláštera onemocní, hrozí zánik celé komunity. Zawana tak během svého vstupu do dospělosti řeší dilema: zůstat věrný mnišství, nebo odjet do města k dívce, s níž si dopisuje?

Básník a režisér filmu Maw Naing Aung studoval na pražské FAMU. Jeho celovečerní dokument „Nargis – když se čas zastavil“ získal několik cen na mezinárodních festivalech. Jeho hraný debut vznikl právě ve spolupráci s FAMU a v produkci Víta Janečka, českého dokumentaristy.

Tvůrce skrze střídmou filmovou řeč zpracovává nejistoty hraničního období. Varuje se přitom tradičních klíšé: světský život automaticky neznamená vyprázdněné radování a klášter zase duchovní intenzitu. Zawana při setkání s lidmi totiž zažívá spíše nedorozumění a pravidla kláštera přináší zmatek. Film tuto nedoslovnost a nejistotu významu zažívaných zkušeností přenáší i do stylu svého vyprávění.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

2. 5., 19:15, místnost 131

Corpo Celeste

Režie Alice Rohrwacher, Itálie, 2011 (100 min.)

Třináctiletá Marta se se svou matkou a sestrami přestěhuje ze Švýcarska do jižní Itálie. Aby se do nového prostředí lépe integrovala, zapíše ji matka na kurz přípravy na biřmování. Její dětská zvědavost se však s formálním prostředím italského katolictví ukáže být jako zcela nekompatibilní. Marta se ale nevzdává a snaží se svou spirituální cestu hledat vlastními prostředky.

Film navazuje na tradici italského neorealismu a současnou Itálii ukazuje v neúprosně naturalistickém světle, který má až dokumentární ráz. Neusiluje ale o „objektivní“ záznam, nýbrž o zachycení reality dětským subjektivním pohledem. Svět, který Marta kolem sebe vidí, sestává z přeplněného bytu v paneláku, rušných dálnic, skládek a neosobních betonových ploch. Právě uprostřed této ošklivosti dokáže ale Marta vidět i záblesky spirituality.

Zvláštní důraz klade film na tělesnost. Dialogy jsou ve filmu upozaděné, to hlavní se vyjevuje právě prostřednictvím těl. Marta navíc současně se spiritualitou objevuje své měnící se ženské tělo, k němuž nachází cestu mimo jiné i skrze tělo Kristovo, které smyslně svými rukama zkoumá v jedné z nejpoetičtějších scén filmu.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

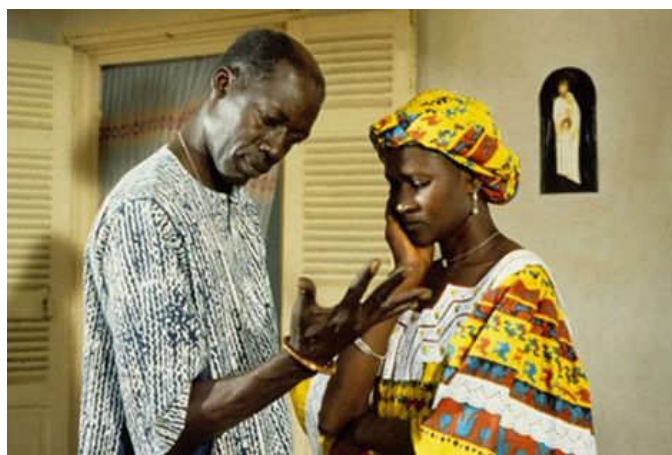
23. 5., místnost 131 – začátek již v 19:00

JINÉ SVĚTY

Guelwaar

Režie Ousmane Sembene, Senegal, 1992, 115 min.

Příběh začíná smrtí politického aktivisty (jehož jméno se dá překládat jako „Vznešený“). Hádky vzplanou již na počátku: mrtvé tělo není k nalezení. A co hůř, tento křesťanský řečník byl kvůli byrokratické chybě možná pohřben na muslimském hřbitově. Režisér používá detektivní zápletku jako nástroj ke zkoumání politických a ekonomických problémů.

Počáteční lapálie s chybějícím tělem totiž ukazuje rozepře mezi křesťanskou a muslimskou komunitou. Aktivita zemřelého zase vzbuzují otázku, zda nebyl obětí atentátu kvůli své tvrdé kritice kolonialismu a svých druhů. Vzpomínky aktérů pak zpochybňují samotnou postavu charismatického disidenta – jde vlastně o rozklad jeho hagiografie. Odhalují jej jako dominantního manžela a otce.

Film používá civilní vyprávění a zdánlivě se zdržuje komentáře. Ale právě absence stylistických kudrlinek a ornamentů obnažuje směšnost a zmatenost většiny aktérů. Bolestně i satiricky vychází najevo korupce, kolonialismus a jeho jazyk i agresivní střety místních tradic.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

6. 6., místnost 131 – začátek již v 18:30

JINÉ SVĚTY

Ajami

Režie Skandar Kopti a Jaron Šani, Israel, 2009 (124 min.)

Mimořádně realitická sonda do života obyvatel Adžami, chudé čtvrti Tel Avivu–Jaffy, v níž vedle sebe žijí muslimové, arabští křesťané a židé. Film ve stylu antické tragédie neukazuje na ničí vinu ani nenabízí řešení, ale nechává nás lépe porozumět provázanosti omylů, předsudků a bezdůvodné nenávisti, jimiž si lidé v Adžami navzdory svým dobře míněným motivacím ničí své životy.

Ačkoli se film odehrává na rozhraní různých náboženství, náboženské odlišnosti v něm tvoří jen samozřejmé pozadí. Hlavním tématem tu nejsou velké, mediálně známé konflikty, ale naopak konflikty malé, každodenní, generované společnostmi studu a cti, v níž se lze spolehnout jen na příslušnost k rodině, klanu či náboženství, ale v níž právě tato příslušnost pomáhá roztáčet bludné kolo zločinu a krevní msty.

Film vznikl jako debut arabsko-židovského režisérsko-scénáristického dua. Většinu rolí hrají neherci z Adžami, což filmu dává autentičnost a místy až polodokumentární ráz. Zároveň má ale film promyšlený scénář, v němž jsou jednotlivé kapitoly ve stylu *Pulp Fiction* vyprávěné mimo chronologické pořadí, a nechávají tak postupně vyvstávat skryté souvislosti zdánlivě nahodilých událostí.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

20. 6., místnost 131 – začátek již v 18:30

The Sunchaser (Jít za sluncem)

Režie Michael Cimino, USA, 1996, 122 min.

Losangelský lékař má vyšetřit mladého vraha z kmene Navahů, který trpí nevléčitelnou nemocí. Ten ovšem bohatého lékaře unese a spolu se vydají na cestu krajinou Spojených států s cílem dorazit k bájně hoře Naatsis'áán.

Režisér Michael Cimino je známý mimo jiné tím, že jeden z jeho filmů spolupůsobil zánik produkčního studia. Bývá ovšem nedoceněn jakožto možná jediný marxistický hollywoodský režisér: ve svých filmech se zabývá širšími společenskými, ale i materiálními příčinami chování typických anti-hrdinů.

I v tomto filmu klade velký důraz na měnící se prostředí, v němž se děj odehrává a které ovlivňuje jak zvolený styl, tak chování postav. Z nervózního, neo-noirového města vede cesta do klidnějších westernovských krajin, přičemž se proměňují i

mocenské vztahy uvnitř dvojice na útěku. Dílo přiznává platnost různým názorům na pravdu, kterou pojí právě na prostředí, ve kterém se lidé pohybují.